

FÉDERATION DENTAIRE INTERNATIONALE

RAPPORT VAN A. JOACHIM, VOORZITTER VAN DE
PERSCOMMISSIE DER FEDERATION DENTAIRE INTER-
NATIONALE, BETREFFENDE BELANGRIJKE GEBEURTE-
NISSEN OP TANDHEELKUNDIG GEBIED IN DE
VERSCHILLENDE LANDEN

616.314 (09)

Wij hebben de eer voor de derde maal aan de Fédération Dentaire Internationale bericht uit te brengen omtrent de belangrijke gebeurtenissen op tandheelkundig gebied in de verschillende landen.

Op grond van een besluit op de Jaarvergadering in Edinburg in 1933 genomen, werd de Perscommissie met deze opdracht belast en het eerste bericht werd ter gelegenheid van de Jaarvergadering in Como in 1934 uitgebracht, het tweede in Brussel in 1935.

Dit jaar valt de vergadering van de F.D.I. samen met het IXde Internationale Tandartsencongres in Weenen; en in verband hiermede dunkt ons ditmaal de U voor te lezen mededeelingen van grooter belang dan de voorgaande. Wij zijn van meening dat het voor U interessant is hierin een résumé te vinden van de onderwerpen ons vak betreffende welke in de vorige publicaties te Uwer kennis zijn gebracht en dat zulks in de toekomst iedere vijf jaar ter gelegenheid van de groote internationale congressen van de F.D.I. worde herhaald. Met dat doel voor oogen hebben wij dit jaar onze uiterste best gedaan.

Zelfs buiten de F.D.I. omgaande hebben wij aan 40 landen inlichtingen gevraagd, waarvan meer dan 20 ons geantwoord hebben. Wij kunnen derhalve een vooruitgang bespeuren en wij hopen dat wij voor het volgende Congres in staat zullen zijn U een verslag voor te leggen van alle landen der wereld.

In overeenstemming met de vorige rapporten schilderen wij U hier de gebeurtenissen zooals deze zich in verschillende landen op het gebied van de tandheelkunde hebben voorgedaan, zoowel van wetenschappelijk als van sociaal standpunt bekeken.

*Wetenschappelijke en wettelijke aspecten:**Amerika (U.S.A.).*

Zich bewust van de wenschelijkheid een diepere studie te maken van de tandheelkundige opleiding, heeft de Amerikaansche Bond van Tandheelkundige Instituten in 1930 een Comité benoemd, waarin vijf leerkrachten van het tandheelkundig onderwijs zitting hadden, om dit plan ten uitvoer te leggen. Na vijf jaar van nauwkeurig onderzoek heeft dit Comité verslag uitgebracht. Aan dit verslag hebben ongeveer een 150 tandheelkundige docenten medegewerkt en het heeft tot doel een scherp omljnd studieplan op te stellen dat de studenten het beste voorbereidt voor de uitoefening van de tandheelkundige praktijk. Behalve de leerstof en de tijd welke aan ieder onderwerp gewijd moet worden, behandelt het verslag ook de algemeene mondhygiëne, geeft een analyse van het gebied door de tandheekunde bestreken, bepaalt de doeleinden van de tandheelkundige opleiding en geeft raad omtrent de eischen die voor de toelating tot de tandartsenstudie gesteld moeten worden.

Op zijn laatste Jaarvergadering heeft de Amerikaansche Bond van Tandheelkundige opleidingsinstituten het besluit genomen dat vanaf October 1937 candidaten voor de tandheelkundige studie eerst gedurende twee jaar een school voor Kunsten en Wetenschappen moeten bezoeken en dat de verdere opleiding tot tandarts een cursus van 4 jaar moet omvatten.

In de Vereenigde Staten worden de kinderen op den leeftijd van 6 jaar tot de lagere school toegelaten, deze duurt 8 jaar. Daarop volgen 4 jaar middelbaar onderwijs. Bij twee jaar studie aan een School voor Kunsten en Wetenschappen en een vierjarige tandheelkundige opleiding is normaal gesproken de student 24 jaar oud wanneer hij zijn diploma van tandarts behaalt.

België.

In België is het K.B. afgekomen van 1934, dat de toepassing van de wet van 1929 beoogt. Het voornaamste punt hierin is het verbod voor artsen de tandheelkundige praktijk uit te oefenen wanneer zij geen speciale vergunning daartoe bezitten.

Dit K.B. geeft tevens een definitie van de rechten van iedere categorie van practici en stelt het verwerven van een diploma voor de uitoefening van de prothese verplichtend.

In Brussel hadden twee congressen plaats, het vierde Nationale

Belgische Tandartsencongres van 4—8 Augustus en het 2de Belgische Stomatologencongres van 6—11 September.

In 1935 werd de verplichting van kracht dat in de toekomst practiseerende tandartsen in het bezit moeten zijn van een diploma: „Licencié en sciences dentaires”.

De voornaamste in België in 1935—1936 gepubliceerde werken zijn:

Verslag van het 4de Nationale Belgische Tandartsencongres, *Journal Dentaire Belge*, No. 4, 5, 6 1935; Nos. 1, 2, 3 1936.

De Verhandelingen van het 2de Belgische Stomatologencongres, *Revue Belge de Stomatologie*, No. 4 1935; Nos. 1 en 2 1936.

Dr. de C o s t e r: De Ortodontie met gebruikmaking van roestvrij staal (de toepassing van roestvrij metaal voor de biologische behandeling van dento-faciale anomalieën), „L'Orthodontie à base d'acier (application des métaux inoxydables au traitement biologique des malformations dento-faciales). Uitgever: Massoux Co., Paris 1935. 200 blz.

M a u r i c e C h a r l i e r: De techniek van roestvrij staal, „La Technique des aciers inoxydables”, Brussel 1935. Druk: Goosens. 250 blz., 280 afbeeldingen.

Chili.

In Chili is de „Academie voor Paradentologie”, wier voorzitter de heer Dr. A l p h o n s o L e n g i s, opgenomen in de „Arbeids-gemeenschap voor Paradentose-Onderzoek” (Internationale Arpa).

Denemarken.

De Deense Tandartsenvereniging hield in 1935 haar jaarvergadering. Ook de Odontologische Vereniging van de Noorsche landen organiseerde een congres.

De „post-graduate” cursussen worden druk bezocht, alsmede de samenkomsten van de „Arpa”.

Het Ministerie van Onderwijs heeft een Commissie in het leven geroepen belast met het onderzoeken van nieuwe maatregelen welke genomen kunnen worden in verband met de toelating tot de tandheilkundige studie en het opstellen van een nieuw leerplan.

Voornaamste publicaties:

H. F r e d e r i c i a: Sociale Verbeteringen, „Sozialreform”. Uitreksels voor Medici, Tandartsen en Ziekenhuizen.

H. S t r ö m g e n: De Geschiedenis der Tandheilkunde in de 18e Eeuw, „Die Geschichte der Zahnheilkunde des 18. Jahrhunderts”.

Duitschland.

De vakorganisatie van tandartsen, de Deutsche Zahnärzteschaft e.V." omvat tezamen met de ziekenfondstandartsenvereniging, „de „Kassenzahnärztliche Vereinigung Deutschlands" alle Deutsche tandartsen. Aan het hoofd van deze twee organisaties staat de „Reichszahnärztesführer" Dr. Ernst Stück, die tegelijkertijd het hoofd is van alle wetenschappelijke tandheelkundige verenigingen. Hij wordt benoemd door den minister van Binnenlandsche Zaken.

Het tijdschrift van den „Reichszahnärztesführer" en van de geheele Deutsche tandheelkunde „Deutsche Zahnärzteschaft" is de „Zahnärztliche Mitteilungen" en is een weekblad dat wordt uitgegeven door de „Deutsche Zahnärzteschaft". Hoofdredacteur ervan is Dr. E. Schrickel, Berlijn, persleider der Deutsche tandheelkunde.

Als bijlage van de „Zahnärztliche Mitteilungen" verschijnt de „Akademie für zahnärztliche Fortbildung", die de richtlijnen omvat van de Academie die zich belast met het wetenschappelijk voortgezet onderwijs van den reeds gevestigden tandarts. Zoo werd b.v. in 1935 hierin het prothesevraagstuk behandeld.

Als tweede bijlage van de „Zahnärztliche Mitteilungen" verschijnen de „Forroglätter", het orgaan gewijd aan onderzoekingen op het gebied van de voedingsleer (Ernährungsphysiologie), speciaal in verband met het gebruik van roggebrood.

De derde bijlage van de „Zahnärztliche Mitteilungen" behandelt de schooltandheelkunde, „Schulzahnpflege", speciaal de jeugd- en kinderbehandeling.

Op bevel van den „Reichszahnärztesführer" had er in 1934 een fusie plaats van alle tandheelkundig-wetenschappelijke verenigingen en ontstond zodoende één groote organisatie, de „Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kiefer-Heilkunde" geheeten.

In 1934 herdacht de Centrale Vereniging van Deutsche Tandartsen, „die Zentralgesellschaft der Deutschen Zahnärzte" haar 75-jarig bestaan.

Van 3—6 October 1935 werd in Berlijn de 7de Deutsche Tandartsendag gehouden. Tegelijkertijd vond de 72ste vergadering van de Deutsche Vereniging voor Tand-, Mond- en Kaakchirurgie plaats. Het onderwerp was: De Wetenschap der Prothese en aanverwante gebieden.

Gelijktijdig werd door de volgende secties vergaderd:

- ¹⁾ Dento-faciale orthopaedie.
- ²⁾ Tand-, Mond- en Kaakchirurgie.

- 3) Conserveerende tandheelkunde.
 4) Onderzoekingen op het gebied van de parodontose (Arpa), van de anatomie en de tandheelkunde pathologie.

De vergadering werd door circa 1500 deelnemers bijgewoond, waaronder vele buitenlanders.

Dr. Villain, President van de F.D.I. en Prof. Dr. Pichler, voorzitter van het komende Congres in Weenen werden bijzonder hartelijk begroet.

Om een groote verspreiding van de vakliteratuur te verkrijgen werd naast het blad „Deutsche Zahnärztliche Wochenschrift” en het maandblad „Deutsche Zahn-, Mund- en Kieferheilkunde” een derde orgaan van de Deutsche Vereiniging opgericht, n.l. het „Zentral-blatt für die gesamte Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde”.

Dit „Centraalblad”, waarvan begin 1936 de eerste nummers zijn gepubliceerd, is in de plaats gekomen van den Index van Deutsche en buitenlandsche literatuur, die slechts achteraf de feiten vermeldde. Het brengt referaten en recensies van de belangrijkste werken, houdt zich speciaal bezig met de buitenlandse literatuur en is derhalve voortdurend in contact met de tandheelkundige wetenschap van de verschillende landen.

Tijdschriften van de „Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde” (1935):

- 1) *Deutsche Zahnärztliche Wochenschrift*. 38ste Jaargang. Hoofdredacteur: Dr. Blum, Berlin, in samenwerking met Prof. Dr. Wannemacher, Berlin, Wetenschappelijk persleider. Uitgever: Lehman, München.
 2) *Deutsche Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde*. 2de Jaargang — Maandblad — dat alle gebieden van de tandheelkunde en in „bijlagen” de mond- en kaakchirurgie, en de vorderingen van de Orthodontie behandelt. Hoofdredacteur: Prof. Dr. Wannemacher, Berlin. Redacteur voor Deutsche Kaakchirurgie: Prof. Dr. Axhausen, Berlin. Redacteur voor de vorderingen der Orthodontie: Prof. Dr. Korhaus, Bonn. Uitgever: Barth-Meusser, Leipzig.

Lijst van de belangrijkste in 1935 in Deutschland gepubliceerde werken:

- 1) Verslag van de 71ste Vergadering van de Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde (Berlin, 12—14 10 1934).
 2) Index van de Deutsche en buitenlandsche literatuur en van de tandheelkundig-wetenschappelijke bibliographie. Jaargang

1929. Uitgegeven op initiatief van de „Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde”, door Dr. Hesse, Doebeln. Uitgever: Lehmann, München.
- 3) Balters: Theorie en Praktijk der totale en gedeeltelijke prothese (Theorie und Praxis der totalen und partiellen Prothese. Uitgever: Hermann Meusser, Leipzig.
 - 4) Heinrich: Tandheelkundige beroepsleer (Zahnärztliche Berufskunde), Uitgever: Lehmann, München.
 - 5) Heinrich: Biologische Therapie in de tandheelkunde (Biologische Therapie in der Zahnheilkunde). Uitgever: Berlinische Verlagsanstalt, Berlin.
 - 6) Kirsten: Het vervangen door Kronen (Kronenersatz). Uitgever: Barth-Meusser, Leipzig.
 - 7) Rehm: Hoe men afdrukken neemt van tandeloze boven- en onderkaken (Abdruckverfahren beim zahnlosen Ober- und Unterkiefer). Uitgever: Meusser, Leipzig.
 - 8) Reichenbach: Richtlijnen voor kaakfracturen (Leitfaden der Kieferbruchbehandlung). Uitgever: Meusser, Leipzig.
 - 9) Wassmund: Leerboek voor de practische mond- en kaakchirurgie (Lehrbuch der praktischen Chirurgie des Mundes und der Kiefer), Deel 1. Uitgever: Meusser, Leipzig.

Finland.

De nieuwe wetgeving voor de hervorming van het tandheelkundig Statuut, nog afkomstig uit den tijd dat het land een deel van Rusland uitmaakte, werd na het aanbrenge van eenige geringe wijzigingen — wijzigingen ten gunste van de tandartsen — door het Medisch College erkend en in het voorjaar van 1935 door het Parlement goedgekeurd. Deze wet verbiedt in de toekomst aan tandtechnikers werk voor patiënten uit te voeren. In September werd een decreet, op de nieuwe wet berustende, bij stemming aangenomen. Hierin wordt bepaald dat tandartsen een grondige kennis van de medische wetenschap moeten bezitten en voor het uitoefenen van de praktijk een examen hebben af te leggen.

Het laboratorium voor tandtechniek van deze Vereeniging werd 1 Augustus 1935 geopend.

Frankrijk.

De hervorming van het Tandheelkundig Statuut is nog steeds aan de orde.

De regeling welke in verband met deze reorganisatie getroffen was en welke gebaseerd was op het stellen van gelijke eischen

voor allen die praktijk uitoefenen en die tevens zou inhouden het verplichtend stellen van het candidaats-arts examen aangevuld met een verplichte studie, welke den arts de bevoegdheid zou geven voor de beoefening van de tand- en mondheelkunde, is vervallen.

Intusschen werd bij de wet de rang van „Kapitein-tandarts” in het Corps van de Militaire Tandartsen gecreëerd. Tot dusverre bestond alleen de titel „Onder-luitenant” of „Luitenant”. Ook bij de Marine werden nieuwe graden ingesteld voor het Corps van Reserve-Officieren-Tandartsen.

De wet van 28 Juni 1935 veranderde de richtlijnen voor de uitoefening der tandheelkunde in Frankrijk door buitenlanders. Als gevolg daarvan werden de graden en diploma's van alle in Frankrijk practiseerende personen — medici zoowel als tandartsen — in overeenstemming met het besluit van 8 November 1935 — gecontroleerd. Deze contrôle der diploma's brengt mede dat het mogelijk zal zijn een zeer nauwkeurige opgave te verkrijgen omtrent de verdeling der medici en tandartsen over het geheele land.

Zooals ieder jaar het geval is, vond ook behalve de „Journées Dentaires” in November in Parijs, de „Semaine Odontologique” plaats in begin April, die een ware manifestatie van de nationale professie was, aangezien de algemeene organisatie in handen was van de Nationale Confederatie van de Tandheelkundige Syndicaten en het wetenschappelijk gedeelte georganiseerd was door de Fransche Nationale Tandheelkundige Federatie (F.D.N.).

In den loop van de „Semaine Odontologique” werd een herdenkingsvergadering gehouden ter eere van een van de „Maitres” der Fransche Odontostomologie, Dr. L e o n F r e y, Professor aan het Tandheelkundig Instituut in Parijs en leider van een cursus aan de Parijsche Medische Faculteit, die einde 1935 aan zijn Fransche vakgenooten is ontvallen.

De odontologische sectie van de Fransche Vereeniging ter Bevordering der Wetenschap verzamelde zich einde Juli in Marseille, met het gebruikelijke succes.

Een andere en zeer belangrijke kwestie heeft dit jaar de F.D.N. bezig gehouden, n.l. de mogelijkheid van het samenstellen eener bibliografische index van in de Fransche taal verschijnende en verschenen tandheelkundige literatuur, waaraan in de geheele wereld behoefte wordt gevoeld. Deze index staat op het punt te worden verwezenlijkt. Om te beginnen zal deze de laatste jaren omvatten, geleidelijk ook de voorafgaande, teruggaande tot den tijd van F a u c h a r d.

Buiten de in tijdschriften gepubliceerde werken zijn in de jaren 1935—'36 de volgende werken van de hand van Fransche auteurs verschenen:

„Anatomie de la Tête et du Cou”, van Prof. E. Olivier en M. R a i s o n.

„Pathologie Dentaire”, van Bercher en Fargin-F a y o l l e.

Pyorrhée Alvéolaire, van M. R o y.

„Restauration et Prothèse maxillo-faciales”, van Ponroy et P s a u m e.

„Sémiologie des affections de la bouche et des dents”, van Ch. R u p p e.

„Technique chirurgicale bucco-dentaire”, van Chompret, D e c h a u m e en R i c h a r d.

Groot-Brittannië.

In 1935 werden in Engeland twee nieuwe professoraten in de tandheelkunde gesticht, een aan de Universiteit van Birmingham en de andere aan de Universiteit van Durham, Newcastle, zoodat er thans in het Vereenigde Koninkrijk tien „fulltime” professoraten zijn. Enkele daarvan werden mogelijk gemaakt door financiële bijdragen van de „Dental Board”, welks inkomen afkomstig is van de heffingen, welke na de wet van 1921 jaarlijks door den tandarts moeten worden betaald.

Het is wel interessant te vermelden dat deze „Board” financiële bijdragen geeft ter ondersteuning van onderzoekingen op tandheelkundig gebied en dat ook de Medical Research Council belangrijke sommen ter beschikking stelt om tot tandheelkundig-medische onderzoekingen aan te sporen.

De eerste vergadering van de Vereeniging van Tandartsen van het geheele Imperium, „The Empire's Dentists” werd in Juli in Londen gehouden onder de auspiciën van de British Dental Association.

Opgemerkt dient te worden dat Prof. G i l m o u r, wel bekend in de „Fédération Dentaire Internationale” (F.D.I.) den titel ontving van „Professor emeritus” van de Universiteit van Liverpool.

Holland.

In de verschillende deelen van het land zullen „post-graduate” cursussen georganiseerd worden, opdat de practicus met de vooruitgang van de wetenschap op zijn gebied op de hoogte blijft.

Ter gelegenheid van het 25-jarig Tandartsjubileum van onzen collega C h. F. L N o r d, hoofdredacteur van het Nederlandsche Tijdschrift voor Tandheelkunde en Secretaris-Generaal van de F.D.I. werd in Maart 1936 een feestnummer van dit Tijdschrift van \approx 450 blz. uitgegeven. Dit boekwerk bevatte artikelen van 65 collega's uit 16 verschillende landen en bewijst de vriendschap welke onzen collega N o r d in binnen- en buitenland wordt toegedragen en bewijst eveneens hoe zeer het werk der F.D.I. bijdraagt tot een goede internationale verstandhouding onder de vakgenooten.

Ierland.

De Iersche Tandheelkundige Vereeniging hield de door haar aangekondigde vergaderingen overeenkomstig de Statuten en wel in Maart, Juni, September en December 1935. Mededeelingen werden gedaan en demonstraties gegeven.

Italië.

Het 20ste en het 21ste Italiaansche Odonto-Stomatologisch Congres besloot het medische diploma voor de uitoefening van de tandheelkunde verplichtend te stellen en bovendien nog een diploma voor de speciale beoefening van de orthodontie en tandvervangkunst te eischen.

Het Staatsblad van 6 Juni 1936 publiceerde een K.B., waarbij de Statuten van de Nationale Cultureele Fascisten-Vereeniging voor Odonto-Stomatologie worden erkend en goedgekeurd. Deze Vereeniging, die in de plaats getreden is van de reeds bestaande vakvereenigingen, zal haar zetel hebben in Rome in het Nationaal Fascistische Artsen-Syndicaat.

Bij decreet van resp. 4 Juli en 27 September 1935 is aan de Koninklijke Universiteit te Rome een prijs gesticht die jaarlijks zal worden toegekend, bestaande uit een gouden medaille en tandheelkundig instrumentarium. De waarde van dezen Prijs zal overeenkomen met het bedrag der rente — $3\frac{1}{2}$ % van het totaalbedrag van 20.000 Lire — dat door onzen collega G o ï a, uit Turijn, tot dit doel beschikbaar is gesteld.

De Goïa-Prijs zal worden toegekend aan een doctor van een der Medische Faculteiten, die zijn diploma van specialist aan de school van de Universiteit te Rome met het beste praedicaat behaalt.

Nummer VI van de „Acta Medica Italica” van December 1935 was geheel gewijd aan de „Stomatologia Italiana”. Het 200 blz. omvattende boekwerk bevat zeer belangwekkende artikelen van Italiaansche stomatologen.

In het nieuwe hospitaal „St. Giovanni Battista” in Turijn is de nieuwe odontiatrische kliniek van de Universiteit van Turijn op 1 Maart 1936 met haar werk begonnen. Deze tandheelkundige kliniek onder leiding van Professor *Bernardo Roccia* is op moderne leest geschoeid en moet dienen voor de tweejarige cursus in de tandheelkunde.

Luxemburg.

De hervorming der tandheelkundige wetgeving, welke reeds zoo lang wordt overwogen, en die tot doel heeft het verplichtend stellen van een studie gelijk aan de studie welke voorbereidt voor het doctoraal examen in de medicijnen voor hen die willen specialiseeren, is nog niet geregeld; de Regeering heeft haar echter aan den Raad van State voorgelegd, welks beslissing nu wordt afgewacht.

Malta.

De stichting van een tandheelkundig instituut aan de Universiteit van Malta in 1935 was voor de collega's de meest interessante gebeurtenis en de belangrijkste in de annalen der tandheelkunde van Malta.

Vóór de stichting van deze school had de Medische Raad de macht toestemming te verleen voor de uitoefening van de tandheelkunde aan die studenten, die na deelneming aan de door een gediplomeerd mondchirurg gegeven praktische en theoretische cursussen een tandheelkundig universiteitsdiploma verwierven.

Helaas bezaten slechts weinige der practiseerende artsen het diploma der Universiteit. Een groot aantal onbevoegden oefenden het beroep zonder volmacht noch erkenning van den Medischen Raad uit. Zij konden ongestoord de praktijk uitoefenen. In dien tijd waren er slechts 4 gediplomeerde tandartsen die practiseerden. Wanneer men bedenkt dat in deze omstandigheden een ieder tandarts worden kon, dan kan men zich gemakkelijk een voorstelling maken van den beklagenswaardigen toestand waarin de tandartsenstand in Malta geraakt was.

De nijver tusschen de onbevoegden en de gediplomeerde leden van de professie beroofde haar geheel van haar waarde.

Dank zij de onvermoeide en intensieve pogingen van de gediplomeerde tandartsen werd voorkomen dat de situatie nog niet erger werd. Tenslotte werd in de „Monitor” van 1 Juni 1932 een officieel besluit gepubliceerd, waarbij bepaald werd dat candidaten in de tandheelkunde een examen moesten afleggen voor den Medischen Raad.

Alle candidaten werden toegelaten, eenige bij de eerste zitting, anderen bij de tweede. Deze kregen den officieelen titel van „Dentist” in tegenstelling tot degenen die hun bevoegdheid reeds vroeger van de Universiteit verworven hadden. De eerste cursus voor tandheelkunde aan de Universiteit begon op 1 Maart 1933. Hij omvat 4 jaar theoretische en practische studie en wordt op dezelfde wijze gegeven als aan de Engelsche Universiteiten.

Nederlandsch-Indië.

Hier te lande zijn behalve ongeveer 80 tandartsen, die hun studie in Europa — en speciaal in Utrecht — volbracht hebben, nog een dertig-tal Indische tandartsen die hun diploma verworven hebben aan de School voor Tandartsen te Soerabaia. Er zijn ook een goede 200 „toekang toekang gigi” (charlatans), grootendeels Chineesche emigranten, die de tandheelkunde beoefenen zonder eenige wetenschappelijke kennis van het vak. Jaarlijks worden er ongeveer 10 diploma's uitgereikt aan Indische studenten, die op den duur deze „toekang toekang gigi” zullen vervangen.

De Nederlandsch-Indische Mij. tot bevordering der Tandheelkunde, lid van de F.D.I., houdt zich bezig met de economische en wetenschappelijke belangen van alle tandartsen in Nederlandsch-Indië. Zij geeft een „Correspondentieblad voor de Tandheelkunde in Nederlandsch-Indië” uit, waarvan tandarts Knap te Soerabaia de hoofdredacteur is.

In den loop van dit jaar hebben de Indische tandartsen deelgenomen aan het Tandheelkundig Congres te Batavia, waar Dr. H. A. Bor het onderwerp van de „Evipannatriumnarcose” heeft behandeld en de heer Knap heeft gesproken over de „Ontijdige extractie der tanden”. Bij deze gelegenheid werd te Batavia tevens gevierd het eerste lustrum van de oprichting der Vereeniging. Een 60-tal tandartsen heeft aan dit lustrum deelgenomen, er werden diverse wetenschappelijke voordrachten gehouden, welke zijn gepubliceerd in het bovengenoemde Tijdschrift.

Er bestaat in Indië tusschen de medici en de tandartsen een zeer goede collegiale verstandhouding.

Nieuw-Zeeland.

Nieuw-Zeeland heeft een bevolking van ongeveer 1½ miljoen zielen, waarvan een derde gedeelte in de 4 groote steden van het land (Auckland, Wellington, Christ Church, Dunedin) woont. De andere twee derde bewonen de landelijke districten. In de tandheelkundige dienst wordt goed voorzien, aangezien er op het land zoowel als in de steden een voldoende aantal tandartsen is. Ongeveer 900.

De opleiding voor tandarts geschiedt alleen in Dunedin, waar het tandheelkundig instituut van het land, dat verbonden is aan de Universiteit, zetelt. De studie duurt $4\frac{1}{2}$ jaar en na voltooiing wordt de titel B.D.S. verleend. De graad D.D.S. kan slechts 5 jaar na het einddiploma verworven worden. Om dit te bereiken moet de candidaat aan de Faculteit een werk inleveren, bovendien moet hij nog een examen afleggen in de chirurgische en pathologische tandheelkunde en in een facultatief vak. Wetenschappelijke onderzoekingen worden gedeeltelijk aan het Instituut, gedeeltelijk in de privé-praktijken uitgevoerd. Dit onderzoek is hoofdzakelijk gericht op het probleem van de voeding en op de gezondheids-toestand der tanden van de inboorlingen (Maoris).

De Nieuw-Zeelandsche Tandheelkundige Vereeniging vereenigt onder voorzitterschap van Dr. Donaldson, te Wellington, de tandartsen van het land.

De afdeling voor tandheelkundige Hygiëne „Dental Health” staat geheel op zichzelf onder voorzitterschap van den heer J. L. Sanders, B.D.S.—L.S.O. Zij houdt zich voornamelijk bezig met de schooltandverzorging.

Het Tijdschrift voor Tandheelkunde van Nieuw-Zeeland verschijnt iedere twee maanden.

De toestand van het gebit der bevolking is slecht. Men doet al het mogelijke om hieraan tegemoet te komen.

Noorwegen.

Het Parlement heeft juist over een nieuwe wet gestemd, die het recht tot uitoefening van de practijk beperkt tot de gediplomeerde tandartsen. Deze wet echter bevat nog verordeningen die als overgangstoestand een aantal tandtechnici in staat stelt de tandprothese uit te oefenen. Men overweegt een nieuw wetsontwerp dat de tandheelkundige opleiding van 3 op 4 jaar zou brengen.

Oostenrijk.

Men was dit jaar onder leiding van de heeren Prof. Pichler, Urban en Janisch voornamelijk bezig met het treffen van de voorbereidingen voor het IX. Internationale Tandartsencongres.

De heeren Urban en Stein uit Weenen en Garbner uit Graz verwierven hun tandartsentitel. Prof. Wilhelm Bauer werd tot Directeur van het Tandheelkundig Instituut aan de Universiteit van Innsbruck benoemd.

Polen.

Men overweegt een reorganisatie in het onderwijs, waardoor de studie van de algemeene medicijnen (indertijd 4½—5 jaar) voor candidaten, die zich later willen specialiseeren, zou worden verkort. De grondstudie wordt op 2½ jaar teruggebracht en voor het speciaal-vak wordt een studie van 2—5 jaar geëischt.

Het Poolsche Comité is bezig de studie in de stomatologie op internationale basis uniform te maken en een samenwerking van stomatologen en tandartsen, die in de F.D.I. zijn opgenomen, te bewerkstelligen.

Spanje.

In Spanje werd overwogen de studietijd voor de odontologie te verlengen. Voorgeslagen werd 6 jaar inplaats van de tot nu toe geldende 5 jaar (3 jaar algemeene medicijnen en 2 jaar aan de school voor Odontologie).

Alle buitenlandsche tandartsen, moeten om in Spanje te mogen practiseeren, de Spaansche nationaliteit verwerven en hun studie overeenkomstig die der inwoners van het land voltooien.

De laatste twee jaren hebben wij tot onzen spijt geen berichten meer uit Spanje ontvangen.

Tsjecho-Slowakije.

Om tandarts te kunnen worden moet men zijn medische studies voltooid hebben en bovendien nog een speciale cursus hebben doorlopen. De termijn voor deze cursus is van 1 op 2 jaar gebracht. Deze studie kan volbracht worden op een van de vier Tschechische universiteiten: Praag, Brunn, Bratislava of het Tandheelkundig Staatsinstituut te Praag.

In 1934 werd den practiseerenden tandtechnikers door een verordening de mogelijkheid verleend door een examen het recht tot uitoefening der praktijk te verwerven. Verder ontvingen zij, die reeds een bepaalden leeftijd overschreden hadden, den titel van „Dentist”.

In 1936 hadden er geen bijzondere bijeenkomsten plaats. De wetenschappelijke werken en mededeelingen werden in den loop der maandelijksche vergaderingen naar voren gebracht.

De Statuten van de vakverenigingen zijn zoodanig gewijzigd, dat alle stomatologen verplicht zijn lid te worden van de tandheelkundige vereeniging, zooals zij ook van iedere medische organisatie lid kunnen zijn wanneer zij dat wenschen.

Turkije.

De Tandartsenschool werd aan de Universiteit verbonden. Zij

wordt bezocht door ongeveer 200 studenten, waaronder zich ook eenige buitenlanders van de nabuurstaten bevinden. In 1908 opgericht telt deze school 935 gegradueerden (einde 1935) waaronder 320 buitenlanders zijn.

Het werkprogramma is verdeeld in 8 semesters. Het eerste jaar P.C.N. en de medische studiën van het tweede en derde jaar volgen de studenten aan de Medische Universiteit. Het laatste jaar is geheel gewijd aan de studie van het vak. De studenten van het 3de en 4de jaar practiseeren geregeld aan de kliniek van de school, welke staf van leeraren hun studiën aan de Europeesche Universiteiten heeft volbracht.

In den loop van de verbeteringen welke werden ingevoerd aan de Turksche Universiteit te Istanbul werd Prof. A. K a n t o r o w i c z, voormalig directeur van het Tandheelkundig Instituut van de stad Bonn, belast met de leiding van de tandheelkundige opleiding. De staf van medewerkers bestaat uit professoren, docenten en assistenten, in het geheel 28 personen.

Het aantal van in Turkije praktijk uitoefenende tandartsen met oude bevoegdheden (vóór de stichting van de school had men slechts „erkende” Dentisten) bedraagt 850. Hun statuut zoowel als hun verantwoordelijkheid is door de wet van 1928 omtrent de uitoefening der Tandheelkunde in Turkije duidelijk uiteengezet. Onbevoegde uitoefening van de praktijk wordt zwaar gestraft.

Er zijn twee vaktijdschriften: een maandblad, uitgegeven door de Turksche Odontologische Vereeniging, en het Turksche Odontologische Bulletin, dat tweemaandelijks uitkomt onder leiding van den heer F e y z u l l a h D o g r u e r en dat door mannen van de wetenschap wordt gesteund.

De Turksche Odontologische Vereeniging werd in 1922 opgericht en bezit een tandheelkundige kliniek voor kinderen.

Deze Vereeniging organiseert iedere twee jaar een Nationaal Turksch Congres.

Naast den dienst van de polikliniek van het Tandheelkundig Instituut wordt in de militaire- en civiele ziekenhuizen tandheelkundige hulp verstrekt. Het aantal militaire tandartsen bedraagt 80 en hun promotie gaat langs militair hiërarchieken weg.

Zweden.

De Zweedsche Vereeniging van Tandartsen houdt zich bezig met het organiseeren van „post-graduate” cursussen en geeft ieder jaar een ander programma. De Vereeniging heeft haar vergaderingen gedecentraliseerd en houdt nu een- of tweemaal 's jaars deze vergaderingen in verschillende deelen van het land.

In tegenwoordigheid van een groot aantal aanwezigen herdacht zij op 21 November 1935 haar 75-jarig bestaan en in verband hiermede werd van 18—21 November een Congres gehouden. Een verslag van de feestelijkheden en het Congres werd samengesteld en gepubliceerd in No. 3, 1936 van het Zweedsche Tandheelkundig Tijdschrift.

Bij deze gelegenheid ontving de Vereeniging een aantal giften, waarvan wij de volgende noemen:

Van de Inkoopvereening van de Zweedsche Tandartsen een schenking van 10.000 Zw. Kr., die worden gestort in het Caries-Fonds van de „Dental-aktibolaget” en die volgens de statuten van dat Fonds zullen worden beheerd.

Van het A.B.S.A. Forssbergs Dentaldepot een geschenk van 3.000 Zw. Kr., die zullen worden gestort in het „Onderzoekings-fonds”.

Van A. B. Elema een geschenk van 5000 Zw. Kr. tot oprichting van een A. B. Elema Onderzoekfonds.

Van A.B.S.A. Forssbergs Dentaldepot een schilderij in olieverf (voorstellende de oprichting van de Vereeniging) van den schilder Nils Asplund in opdracht van de heeren tandartsen H. Ramberg en E. Akerlund uitgevoerd.

Overeenkomstig het besluit van de Vereeniging, jaarlijks een of twee vergaderingen in de provincie te houden — inplaats van tot dusverre steeds in Stockholm — werd in Mei 1935 te Malmö een vergadering gehouden.

Een prijs werd in den loop van het jaar toegekend door het G. V. Black Fonds, de Expositie van het Cariesfonds en door de Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging, die vóór 75 jaar werd opgericht.

Ook werd een Medaille van Verdienste, die gedurende het jaar was gecreëerd, verleend. In de toekomst zullen iedere 5 jaar — ter gelegenheid van de jaarvergadering van de Vereeniging — niet meer dan 3 van deze medailles worden toegekend.

De „post-graduate” cursussen van de Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging omvatten de volgende onderwerpen:

- I. De jacketkroon en haar vervaardiging.
- II. *a.* Maxillaire infecties en haar behandeling.
- b.* Acute en chronische infecties, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de fokale tand-infecties en een algemeene beschrijving van hartziekten etc.

De Vereeniging werd door één harer leden vertegenwoordigd op het 4de Belgische Nationale Tandartsencongres (1—4 Augustus

1935) en bij den 7den „Zahnärztetage" in Berlijn (3—6 Oktober 1935).

De Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging (inclusief eeren en corresponderende leden) telde op 31 December 1934 1.007 leden, op 31 December 1935 beliep dit getal 1186.

Het ledental der Zweedsche Tandartsen-Liga (1142 op 31 December 1934) bedroeg 1294 per 31 December 1935. Dit getal is exclusief leden der S.D.S. Studentensectie (86 aan het einde van het jaar).

Het aantal practiseerende tandartsen in Zweden bedroeg einde 1935 1975, inclusief 113, die gedurende het jaar hun diploma verwierven.

Publicaties: Hendenkingsalbum, uitgegeven door de Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging ter gelegenheid van haar 75-jarig bestaan.

Geschiedenis der Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging, in opdracht van de Vereeniging ter gelegenheid van haar 75-jarig bestaan.

Het Zweedsche Tandheelkundige Tijdschrift — 28ste Jaargang. Lijst der Leden van de Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging.

De toelatingseischen voor het tandheelkundig beroep en aanverwante kwesties. Gepubliceerd in No. 9 van het Bulletin der Federatie 1935.

De Vereeniging heeft van de Regeering een bedrag van 1000 Zw. Kr. ontvangen voor de publicatie van het Zweedsche Tandheelkundige Journaal.

Verslagen: Ons standpunt ten opzichte van het verslag van het Pharmaceutisch Comité.

Ons standpunt ten opzichte van het verslag van de Bijzondere Commissie van de Stockholmsche Tandheelkundige Vereeniging.

De Zweedsche Tandheelkundige Vereeniging en de Zweedsche Tandartsen Liga hebben de volgende mededeelingen gezamenlijk gepubliceerd:

Verslag over de uitgave van „zahnärztliche Krankenscheine". In opdracht van den Koninklijken Medischen Raad.

Een onderzoek naar de inkomens van tandartsen in het jaar 1934.

Zwitserland.

Het studieprogramma voor de tandheelkundige studie is op nieuw gewijzigd. De duur van de studie is van 4 op 4½ jaar

verlengd, omdat men het nut en de noodzakelijkheid heeft ingezien van een diepere medische basis.

De voornaamste gebeurtenis van het jaar was de feestelijke herdenking van de oprichting, 50 jaar geleden, der Zwitsersche Odontologische Vereeniging van 20—24 Mei 1936 in Zürich. Bij de oprichting in het jaar 1886 onder voorzitterschap van *Wellauer*, Frauenfeld, bedroeg het aantal leden 73. Heden telt zij 850 leden — medici en tandartsen. Tegelijk met het Congres te Zürich had de 4de bijeenkomst van de Zwitsersche Arpa plaats.

Een herdenkingsbijeenkomst vond plaats in de Universiteit van Zürich, waarbij *Stoppány* en *Dr. Metzger* verslag uitbrachten over den verrichten arbeid. Vierhonderd collega's waren daarbij tegenwoordig, het was een zeer geslaagd familiefeest, waaraan ook verschillende buitenlandsche delegaties deelnamen.

* * *

Sociale Aspecten

Wij hebben een kort overzicht gegeven omtrent de voornaamste gebeurtenissen van wetenschappelijken en wetgevendend aard, welke zich in den loop van de laatste drie jaar in de verschillende landen die onze rondvraag hebben beantwoord, hebben voorgedaan. Nu willen wij nog eens even onze aandacht wijden aan den socialen kant.

Amerika (U.S.A.).

Een aantal staten heeft wetten aangenomen, welke iedere reclame nadrukkelijk beperken. In Illinois bepaalt een wet zelfs, dat een tandarts zijn naam op deur of raam slechts mag aangebrengen in letters, welke niet grooter zijn dan 7 inches.

Het Comité, dat belast is met de reorganisatie van het tandheelkundige onderwijs, behandelt tegelijkertijd ook de sociale positie die de tandarts in de toekomst zal hebben in te nemen. In verband hiermede heeft men de noodzakelijkheid ingezien in de tandheelkundige instituten den studenten de sociale opvattingen bij te brengen en deze te ontwikkelen, daar deze toch de moreele ondergrond van hun levenshouding vormen moeten, en verder den studenten de noodzakelijkheid van een actief vereenigingsleven in te prenten.

België.

De door de Koloniale Sectie van het IV. Belgische Tandartsencongres genomen besluiten zijn door de Regeering erkend. De

Regeering heeft reeds beslissingen getroffen in verband met de te verkrijgen verbeteringen op het gebied der tandheelkunde in de koloniën. In de toekomst moeten allen, die naar de Congo vertrekken, vóór hun afreis een tandheelkundig gezondheidsattest kunnen overleggen. Dit attest is ook bij een herhaald vertrek vereischt. De Regeering zal voor aanstelling bij de gezondheidsdiensten de voorkeur geven aan gediplomeerde tandartsen. Dit zal het mogelijk maken dat ook in de meest afgelegen plaatsen tandheelkundige hulp aan blanken zoowel als aan inboorlingen verzekerd is. De Regeering begunstigt verder ook het zich vestigen van Privétandartsen in de groote centra. Men overweegt nog andere maatregelen.

Chili.

In 1935 werd een Verplegingsfonds opgericht, waartoe behooren: artsen, chirurgen, tandartsen, pharmaceuten enz.

Denemarken.

Een sociale wet trad in 1935 in werking, op grond waarvan iedere volwassene verplicht is lid te worden van een „fonds”, dat aan alle leden wier inkomen en bezit niet boven een zeker bedrag uit gaat, vrije ziekenhuisverpleging en gratis doktershulp waarborgt.

Finland.

Het aantal der praktiseerende vrouwelijke tandartsen stijgt voortdurend. In 1935 waren het 69,4% en nu waren van de 25 tot het Odontologische Instituut toegelaten candidaten slechts 3—6% mannen.

Een organisatie is speciaal belast geworden met het bestudeeren van de oplossing van het tandtechnikersvraagstuk en het tot stand brengen van een vakopleiding voor hen.

In December 1935 werd door de Finsche Tandheelkundige Vereeniging een tarief samengesteld en zij verbood haar leden onder deze prijzen te werken. De Vereeniging stelt zich ten doel tandheelkundige gemeentelijke klinieken op te richten voor gratis behandeling van arme en onbemiddelde lieden. De tandartsen die in deze klinieken werken, worden voor vast aangesteld, genieten vrij wonen en andere voordeelen. Zij zijn verplicht dagelijks aan een bepaald aantal patiënten tandheelkundige behandeling te verleen, aan armen en onbemiddelden. Een overeenkomst is in voorbereiding tusschen de Vereeniging van Finsche Tandartsen en de Ongevallen-verzekeringsmaatschappijen omtrent de door deze laatste op zich te nemen verplichtingen.

Het aantal Finsche tandartsen bedraagt 650.

Frankrijk. De Syndicaatsorganisatie van de Fransche professie is opgelost in eenige afdeelingssyndicaten, die tezamen de nationale vereeniging der tandheekkundige Syndicaten vormen.

Einde Juni vond een vergadering plaats van de Nationale Tandheekkundige Vereeniging, die zich heeft bezig gehouden met de zeer belangrijke „juridische” kwestie van de beroeps-verantwoordelijkheid in gecompliceerde ziektegevallen — die door eenige patiënten in hun eigen voordeel uitgebuit worden — en het bestudeeren der methoden die den arts in geval van eene procedure ter beschikking staan.

Als resultaat van de fusie van de Fransche professie door de oprichting van de Nationale Vereeniging van Tandheekkundige Syndicaten”, werd een nieuw Syndicaatsjournaal gesticht onder den naam van de „Fransche Tandarts”.

Groot-Brittannië.

Er is een Comité in het leven geroepen, belast met het geven van advies aan tandheekkundige organisaties op het gebied van sociale reorganisatie en de maatregelen welke op tandheekkundig gebied door de verzekeringsmaatschappijen genomen werden zijn geheel herzien. In verband met de propaganda van de schooltandheekkunde zijn door het Ministerie van Onderwijs en door het Departement van de Volksgezondheid speciale tandartsen voor dit ambt benoemd.

Door het ingrijpen van de B. D. A. zijn de eischen voor den dienst in het leger, bij de marine en bij de luchtvaart aanmerkelijk gunstiger geworden. Er zal een groote promotie-kans bestaan, niet slechts voor hen die blijvend in dienst van het leger wenschen te blijven, maar ook voor hen, die praktijk willen opdoen met het oog op een latere vestiging in de privé-praxis.

De tandheekkundige hulp, zooals zij b.v. in kraaminrichtingen, kindertehuizen, op scholen, in liefdadigheidsinrichtingen enz. . . . wordt toegepast wordt door het publiek bijzonder op prijs gesteld. Tandheekkundige hulp wordt ook verleend aan de politie en in sommige gevallen aan de arbeiders van groote industriele ondernemingen. De tarieven, condities en diensten, omschreven in de Wet op de Volksgezondheid, werden in 1935 herzien.

Holland. Wat betreft de tandheekkundige behandeling in de ziekenfondsen is een overeenkomst aanhangig met de artsen-organisatie.

Teneinde de onbevoegde uitoefening van de tandheekkunde tegen te gaan en de technische zijde van dit vraagstuk te regelen,

werd een collectieve overeenkomst gesloten met de Vereeniging van laboratoriumhoudende tandtechnici, waarbij alleen aan haar leden werk zal worden verstrekt tegen vaste minimum-prijzen.

Een organisatie is in het leven geroepen die aan minder gestelden tandheelkundige hulp tegen vastgestelde prijzen zal verstrekken. De schooltandheekunde is verder in sommige plaatsen uitgebreid, dank zij een geringe jaarlijksche geldelijke ondersteuning door de ouders (1.— per jaar).

In 1936 is de hulp in fondsen verstrekt zeer toegenomen. Een wetsontwerp voor de regeling van het ziekenfondswezen — ook op het gebied der tandheekunde — is in voorbereiding. Een Centrale Raad, waarin ook de tandheekunde vertegenwoordigd zal zijn — zal door de Regeering worden benoemd en onder haar contrôle staan.

Vrije artsenkeuze (tandartsen, pharmaceuten) zo goed als de welstandsgrens en de rechtspositie zal bij de wet worden vastgelegd. De Maatschappij tot Bevordering der Tandheekunde beijvert zich om verlichting te brengen aan de min- en/of onvermogenen. Een vereeniging is in het leven geroepen waaraan min en/of onvermogenende personen kunnen deelnemen. Deze kunnen tegen verminderde prijzen tandheekundige hulp ontvangen onder voorwaarde dat hun tanden regelmatig tweemaal 's jaars worden nagekeken. De patiënt kan een tandarts uit de lijst der Vereeniging kiezen.

Om de onbevoegde uitoefening van de tandheekunde te bestrijden en het vak van den tandtechnicus te ordenen, zal ook — evenals dit reeds met de laboratoriumhoudende tandtechnici het geval was — met de in loondienst zijnde technici een overeenkomst worden gesloten.

Nederlandsch-Indië.

De organisatie der medische en tandheekundige hulpverlening is vaak aan andere koloniën tot voorbeeld gesteld.

Italië.

De werkzaamheden van de Eastman Kliniek worden steeds omvangrijker. In 1935 werden 27248 kinderen behandeld (81.866 visites).

Malta.

Men heeft zich zeer veel moeite gegeven om te trachten de tandheekundige hulpverlening over de geheele linie belangrijk uit te breiden, speciaal in de openbare inrichtingen, kinderver-

pleeginrichtingen, staatsscholen en liefdadigheidsinrichtingen. Deze plannen zijn reeds zeer ver gevorderd. Men hoopt een en ander te kunnen verwezenlijken wanneer de tegenwoordige studenten hun studiën zullen hebben voltooid, daar het aantal tandartsen dat op het oogenblik ter beschikking staat onvoldoende is.

Nieuw-Zeeland.

In tandartsenkringen doet men moeite om van staatswege een vast plan op te doen stellen voor het verleenen van tandheelkundige hulp, aangezien de gezondheidstoestand der tanden van de inboorlingen zeer veel te wenschen overlaat.

Noorwegen.

De Noorsche Tandheelkundige Vereeniging bereidt plannen voor ter oprichting van een „Pensioenfonds” ten behoeve van de tandartsen.

Polen.

De verhouding van het aantal mannelijke en vrouwelijke tandartsen hier te lande is die van 4—1. De Ziekenfondsen zijn gereorganiseerd en omgezet in sociale verzekeringen. De economische crisis heeft zich sterk doen gevoelen en dientengevolge zijn de honoraria van de artsen en de tandartsen met 30 tot 50% verlaagd. Niettegenstaande dit alles is het aantal artsen en tandartsen toegenomen, zoodat men eenige jaren geleden de „numerus clausus” heeft ingesteld.

Tsjecho-Slowakije.

In 1935 werden 220.000 kinderen op de scholen behandeld, d.w.z. $\frac{1}{15}$ van alle kinderen van het land.

Bij overeenkomsten tusschen de medische Vereenigingen en de Verzekeringsmaatschappijen gesloten, werden de honoraria bepaald welke een tandarts mag verlangen.

Aan het Departement voor de Volksgezondheid is een vereeniging voor mondhygiëne ingesteld.

Turkije.

In Istanbul, Ankara en Smyrna bestaan poliklinieken, waar tandheelkundige hulp wordt verleend. Zij ontvangen een ondersteuning van het Departement van Hygiëne en Sociale Voorzorg. Ook heeft men in Ankara een polikliniek welke is opgericht door een Vereeniging voor Kinderzorg.

Zweden.

De economische wereldcrisis heeft de uitvoering der Regeeringsplannen op het terrein van het tandheelkundig onderwijs belangrijk vertraagd. Sinds 1926 is het aantal tandartsen met 100% gestegen.

Het Regeeringscomité voor Prophylaxe heeft een verslag gepubliceerd omtrent nationale tandheelkundige behandeling en stelt voor het land in 425 tandheelkundige districten te verdeelen, waarin in totaal 575 beambten en 40 assistenten aangesteld zouden worden.

Deze beambten moeten 1000 uren per jaar in de scholen werken, zijn belast met de tandheelkundige verzorging van kinderen die den schoolplichtigen leeftijd nog niet bereikt hebben — tegen een minimumtarief — en tevens met de verzorging van bepaalde klassen van volwassenen. Dit voorstel zal in 1937 aan het Parlement worden voorgelegd.

De regering heeft en de Zweedsche Tandheelkundige Vereniging en de Zweedsche Tandartsen-Liga verzocht haar standpunt hieromtrent te willen uiteenzetten. Hiervoor werd een Comité in het leven geroepen. Gedurende het jaar werd door openbare voordrachten en door artikelen in de pers groote propaganda gemaakt voor het behoud der tanden.

De strijd tegen de onbevoegde uitoefening der tandheelkunde duurt nog steeds voort. Door de wet op de oneerlijke concurrentie is een precedent geschapen, waardoor dit feit voor het eerst in procedures tegen onbevoegden gehanteerd werd.

Dit jaar werd een brochure over de sociale tandheelkunde gepubliceerd. De belastingen welke de tandartsen in hun privé-praktijk hebben op te brengen zullen aan een nader onderzoek worden onderworpen.

De Zweedsche Tandartsen-Liga ontving dit jaar van de Vereniging van Zweedsche Tandartsen een bedrag van 5000 Zw. Kr. en een anonyme gift van 5000 Kr. Deze bedragen werden aangewend ter aanmoediging van sociaal werk door beroepsgenooten.

Het pensioen-vraagstuk is nog steeds het onderwerp van nauwkeurige studie. Het oordeel van de Zweedsche Tandartsen-Liga is hieromtrent ingewonnen.

In aanwezigheid van hooge autoriteiten is dit jaar de Eastman Kliniek te Stockholm geopend.

Zwitserland.

Vele vraagstukken zijn dit jaar aan de orde gekomen: de honorarium-kwestie, de wet voor de opleiding van tand-technici,

„post-graduate” cursussen, sociale mondhygiëne, het inkoop syndicaat, het broodvraagstuk en het caries-onderzoek.

Ook in Zwitserland heeft de crisis eenerzijds en het teveel aan tandartsen anderzijds zich voelbaar gemaakt. Toch kan men de situatie nog bevredigend noemen. Het eerstvolgende congres zal in 1937 te Luzern plaatshebben.

* * *

De omvangrijkheid van dit bericht heeft ons in staat gesteld de gebeurtenissen van speciaal vakkundig belang van de laatste drie jaar in een vrij groot aantal landen, aan U voor te leggen. Wij kunnen gelukkig met vreugde constateeren dat ieder jaar opnieuw onze informatie zich uitbreidt en wij hopen dan ook dat in de komende jaren ons verslag hoe langer hoe vollediger zal kunnen zijn. Daarom richten wij nogmaals het dringend verzoek tot de collega's over de geheele wereld om toch vooral in de toekomst onze vragenlijst prompt en zoo volledig mogelijk in te vullen.

Het internationaal contact en de uitwisseling van vakkennis tusschen de verschillende landen is een ware stimulans, waar een ieder zijn voordeel mee kan doen. Ons bericht moet een jaarlijksche aansporing zijn om te trachten tot een oplossing te komen van de talloze problemen, welke zich vandaag aan den dag op wetenschappelijk, wetgevend en sociaal gebied voordoen.

Wij spreken onzen hartelijken dank uit aan al die collega's, die ons in staat hebben gesteld dit verslag samen te stellen. Wij hopen ook in de toekomst op hun trouwe medewerking te mogen rekenen. Wanneer ieder zijn steentje bijdraagt, dan zal het „Gebouw van de Tandheelkundige Wetenschap” immer grooter en belangrijker worden!

A. JOACHIM
